

Schriftlicht

De Hemelkoning, bron van licht en leven

C. van den Berg

Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet. Terstond kwam ik in vervoering van de geest en zie, er stond een troon in de hemel en iemand was op die troon gezeten. En die erop gezeten was, was van aanzien de diamant en sardius gelijk ...

(n.a.v. Openbaring 4:1-3, 6-8)

Een deur in de hemel! En die deur ging open! Veel mensen hebben een gesloten wereldbeeld. Ze denken dat je hier opgesloten zit in dit dode dal. Op een dag loop je hier vast en dan is het gebeurd. Dan houdt alles op.

Maar je zit hier niet opgesloten. Er is een opening naar boven. Wij vieren niet voor niets deze maand de hemelvaart van Christus. De hemel is een huis met een deur. En Johannes zag dat de deur openstond. Niet dat hij zelf die deur opendeed. Dat kon hij niet. Dat kan geen mens. Vanuit de hemel ging de deur open. Maar dat gebeurde wel voor Johannes beneden! Hij kon zo naar binnen toe.

Naar de hemel

Maar hoe kom je daar? Klimmen! Omhoog klimmen!

Maar dat kan niet. Dat is onmogelijk.

Toch staat het er wel zo: 'Klim hierheen op', kreeg Johannes te horen!

Maar dat lukt toch geen mens! Zonder hulp van God niet, nee. Maar de Geest kan je wel zover brengen. En zo klom Johannes omhoog, helemaal naar de hemel. In vervoering van de geest.

Of hij ver moest klimmen? Kilometers lang? Dagenlang? Vervoerd door de Geest is het niet zo ver, denk ik. Dat was het bij aartsvader Jakob ook niet, toen hij lag te slapen bij Betel. Daar zag hij een ladder van de hemel zo naar hem toe lopen. En hij kon zien wie er boven aan de ladder stond. God binnen oogafstand, om zo te zeggen. En al was het een dróóm, deze droom was geen bedrog. God was dichtbij. En engelen gingen mee met Jakob, op al zijn wegen.

Johannes ging de deur binnen, de hemel in. En daar stapte hij in een heel bijzonder huis. Het huis van God. Daar kreeg hij te zien 'wat na dezen geschieden moet'. Dus Johannes is daar om de toekomst te zien. Hij krijgt die niet op áárde te zien. Nee, daarvoor moet hij in de hémel zijn. Daar heeft iemand de toekomst in handen. Daar wordt de toekomst gemaakt!

De Koning: bron van licht

Het eerste wat Johannes ziet, is een troon! Die springt er duidelijk uit en overheerst alles.

Op Prinsjesdag in september kun je op de televisie ook een troon zien. In de Ridderzaal te Den Haag. In het midden van die zaal staat dan een troon. Daarop neemt koningin Beatrix plaats om dan de troonrede te lezen, met de beleidsvoornemens van de regering voor het komende jaar. Om haar heen zie je honderden mensen zitten. De ministers. Oftewel de dienaren van de kroon. De leden van de Eerste en Tweede Kamer, die ons volk vertegenwoordigen. Heel indrukwekkend, zo'n gebeuren op Prinsjesdag.

Wat Johannes zag, stijgt daar ver bovenuit. Hij zag een troon, en iemand op die troon. Daarop zat iemand die stráálde en schitterde. Als edelstenen. Als de jaspis en de sardius.

En verder? Hoe ziet die koning er verder uit? Dat lees je niet. Dit is de enige zin over Hem.

Daarna lees je over 24 oudsten, ook op tronen, in witte kleren, en met gouden kronen op hun hoofden. En je leest over vier wezens, en hoe zij eruitzien: als een leeuw of een rund of een mens of een arend. Allerlei details kom je tegen bij die oudsten en die wezens. Maar bij de Koning op de troon slechts één zin. Hij straalt het wonderlijkste licht uit... Hij schittert aan alle kanten. Verder gaat Johannes niet. Ik denk: verder kán hij niet. God is licht. Maar in dat licht doordringen lukt niet. Het is ontoegankelijk licht, schrijft Paulus in 1 Timoteüs 6:16. Maar het is zo schitterend: als juwelen en diamanten.

Koningen op aarde dragen bij bijzondere gelegenheden ook juwelen. Daarna worden die kostbare edelstenen weer veilig opgeborgen. Dan zie je aan zo'n koning eigenlijk niets bijzonders meer. De Koning in de hemel is zelf één en al schittering. Zo is Hij, zijn hele persoon. Bij alle gelegenheden. Elke dag.

De troon

Over de troon van de Koning lees je meer. Johannes zag een regenboog rondom de troon. Iedereen kent de regenboog. Als tijdens een regenbui de zon schijnt en het licht door de waterdruppels valt, komt die boog tevoorschijn. Een prachtgezicht. Die boog doet denken aan de ondergang van de eerste wereld, en aan het nieuwe begin na de zondvloed, in de tijd van Noach. Die boog zegt: vanaf nu blijft de wereld bestaan, seizoen in, seizoen uit. Daar zorgt dus die Koning voor. Dat heeft Hij in handen. Koningen op aarde niet. Die worden meegenomen in de stroom van de seizoenen. Daar hebben zij geen enkele greep op. Deze hemelkoning wel. Hij máákt die seizoenen. Eigenhandig.

Van de troon gingen bliksemstralen, stemmen en donderslagen uit. Hierboven schreef ik: deze Koning stráált en schittert! Een enorme uitstraling heeft Hij. Daar horen dus ook bliksemstralen bij. En dat licht is zo geladen. Daar zit zoveel kracht in. En dat gaat zo bliksemsnel. Fascinerend om die vurige slangen te zien bij onweer. Daar kan geen mens tegenop. Een kolossale bron van energie is die troon. En daar komen die donderslagen ook nog eens bij. Donderslagen en bliksemstralen. Dat doet denken aan onweer. Wat kun je bij noodweer? Schuilen tot de storm voorbij is. En als er nieuwe en nieuwe stormen komen? Dan blijf je nergens meer. Dat merk je wel als je verder leest in het boek Openbaring. Voor deze Koning buig je diep óf je verdwijnt in de nacht.

Nog één ding wat die troon betreft: daarvóór was een soort zee. Het leek wel een zee van glas, van kristal. Zo was de vloer vóór de troon. En glas houdt licht niet tegen. Glas is juist doorschijnend. Een kristal verspreidt en versterkt al dat licht. Het licht van de troon en van de Koning op de troon. Een schitterende praalvloer.

Leven aan de voet van de troon

Dat heeft Johannes opgeschreven ook voor ons vandaag. Wat doet die beschrijving je? Alleen die troon. En de Koning op die troon. Wees eens eerlijk: denk je daar vaak aan? En dan zo zoals Openbaring 4 het beschrijft? Wij hebben elke avond op de televisie de rubriek: Den Haag vandaag. En die volgen velen. Vanuit Den Haag wordt ons land geregeerd. Dat gaat ook over jouw leven. Maar ga nu eens van 'Den Haag vandaag' naar 'de Hemel vandaag'. Die troon, daar is het hart van alles. Het centrum van de hele wereld. Wij leven aan de voet van deze troon (Jes. 66:1). Ik weet niet of je het ook zo beleeft. Hoe minder je die troon in beeld hebt, des te minder ben je doordrongen van de werkelijkheid. Mensen komen snel in een schijnwerkelijkheid terecht. Je eigen kleine wereldje wordt jouw eigen koninkrijk. Je leeft je eigen leven. Zonder God.

Kijk omhoog! 'Ik hef mijn ogen op tot U die in de hemel troont!' (Ps. 123:1). Die troon boven is het meest wezenlijke van alles in je leven. God is Koning. Ook uw en jouw Koning. Wat bij Hem past? Geef je over en ga op de knieën. Elke dag.

De wacht: één en al leven

Ik kijk naar de directe omgeving van de troon: 'midden in de troon en rondom de troon waren vier dieren.' Op alle vier hoeken van de troon staat er één. Zij zijn de wachters. Vroeger hadden koningen een lijfwacht, een lijfgarde. En zo gaat het vandaag nog. Denk aan de bodyguards bij belangrijke personen. Die vier in de hemel zijn uitstekende wachten. Dat kun je merken aan hoe ze eruit zien: 'vol ogen van voren en van achteren.' Wij hebben allemaal twee van die kijkers in ons hoofd en wij kunnen daarmee de hele wereld om ons heen bewonderen. Die leden van de wacht zitten overal vol ogen. Niets ontgaat hun. Niemand komt ongemerkt langs hen.

Ze worden 'dieren' genoemd in de vertaling die we nu gebruiken. De Groot Nieuws Bijbel vertaalt met 'levende wezens'; daarin klinkt al het woord 'leven' door. In het Grieks staat er één woord en wel: 'levenden'. En dat typeert hen helemaal. Dat ze leven, kun je zien aan hen: het bruist van leven. Dat hebben zij van de Koning die hen gemaakt heeft. De Koning is Hij die eeuwig leeft! Bron van leven, van alle leven. Aan die vier wachters kun je zien hoe de Koning is die zij dienen: de God die lééft.

Het bruist van leven bij die wachters. Vol ogen zijn ze. En ze hebben ook nog eens zes vleugels. Dat is drie keer meer dan wij gewend zijn en om ons heen zien bij de vogels.

Dat het bruist van leven, merk je ook aan het volgende. Ze hebben 'dag noch nacht rust, zeggende: Heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige....' Dag noch nacht rust! Dat houden wij nooit vol. Wij staan al gauw te tolleren op onze benen. Zij niet! Nooit! Dat is leven! 24 uur paraat. In dienst. Actief.

Leven is loven

Actief waarmee? Met het eren van de Koning. Zo'n schitterende koning met zoveel uitstraling, dat roept om een reactie. Heilig, heilig, heilig! Eerbetoon op hemels niveau. Drie keer 'heilig', zoals je dat ook tegenkomt in het roepingsvisioen in Jesaja 6. Dat klinkt dag en nacht door. Dag in dag uit.

Kun je je dat voorstellen? Hoe vaak doen wij dat: God lof toezwaaien? Uitspreken, uitzingen hoe heilig God is. Met alle aandacht voor God en Hem alleen. Doen wij het dag in dag uit? Of alleen op zondag? En dan één dienst op zondag? Wij zijn in een tijd beland waarin de zondagmiddagdienst onder druk komt te staan. De vraag is hoe het op doordeweekse dagen is ten aanzien van het eren van God. Beginnen we de dag nog zo en eindigen we de dag nog op die manier? Met lied en/of gebed?

Het is vreemd, maar mensen krijgen zelfs van het mooiste snel genoeg. Dag noch nacht rust kennen en God eren! Misschien zegt dat iets over hoe dicht je bij de hemelkoning leeft. Wij hier op aarde duidelijk minder dicht dan die vier levenden! Die kunnen hun mond niet houden, omdat ze telkens opnieuw zo onder de indruk komen van deze Koning. Steeds opnieuw raakt hun gemoed vol van Hem. Geraakt en bewogen door Hem. Uitspreken en bezingen wie God is. Hij is zo indrukwekkend, dat je het moet uitspreken! Heilig..., juist dat woord. Zo hoog verheven. Uniek. Onnavolgbaar. God. Hij alleen.

Gelijk in de hemel alsook op de aarde

De vraag is: willen wij toegroeien naar een manier van leven zoals dat doorklinkt in Openbaring 4? Of zijn we bezig dat los te laten? Heerlijkheid, eer en dankzegging voor Hem die op de troon zit. In de hemel vandaag gebeurt dat. Is het ook: 'gelijk in de hemel alsook op de aarde'? Uiteindelijk ben je er omdat de Koning het wil en niet anders. Ik denk aan het slot van Openbaring 4: 'want U hebt alles geschapen, en om uw wil was het en werd het geschapen.' Dat je er vandaag bent en ademhaalt, dank je aan Hem. Dat je leeft, komt van Hem. Omdat Hij het wil! Hij wil dat je er bent en dat je hier je plek inneemt en leeft.

En leven is loven. Leven is natuurlijk meer dan dat. Maar loven is de hoogste vorm van leven. Dat die vier rond de troon léven, merk je aan het loven. Nooit lovensmoe worden en uitspreken hoe groot God is. Wij moeten weer leren de dingen hier op aarde bewust en intens te beleven. Openbaring

4 wil ons helpen te leren beleven dat wat wij hier doen, verbonden is met wat hemelingen boven doen. Leer dat je er alleen maar bent omdat Hij het wil. En Hij wíl dat je er bent. Je mag er zijn! Voor Hem.

Leer God kennen, leer van de hemel vandaag. Boven staat de troon van licht en leven. Voor de allerhoogste Koning past maar één houding: je buigen en je overgeven. Leven krijg je alleen omdat Hij het wil. En dat dankzij het Lam (Op. 5).